

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt is qui monasticum institutum concepit animo, opere per feruentem orationem ad Deum, & suam operam perficere possit. Epist. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

D. VI
16

Ad Christum si quis vult venire, in eam in qua nunc est gloria, necesse est ea via, qua Christum præcessit ambulet, hæc autem est omnimoda propria voluntatis abnegatio.

Epistola XIV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
suo Bernardo charissimo filio, S.

Sola abnegatio fili mi sui, ducit ad Christum, ipso dicente: *Si quis post me vult venire abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.* Quid ducat ad Christum. Sine perfecta abnegatione sui, nulla perficitur obedientia perfecta. Luc. 9. Ad obedientiam, ad sui abnegationem, ad sui relictionem (quæ nobilissima & utilissima spiritualis vitæ sunt instrumenta) spectat, præcipua vitæ spiritualis instrumenta quæ sint. propriam voluntatem omnino relinquere, proprium sensum contemnere, consilium proprium abijcere, nihil nisi quod superior tuus præscribit aut definit æstimare, de eius cõsilio nihil hæsitare, eius voluntati nihil præferre, contra eius iudicium nunquam disputare, eius iussa non discutere, mandatorum eius rationem non expetere, in obedientia non discernere, id est, ubi velis, ubi non velis obedire, non eligere, utilitatem præcepti non discutere, sed obedientiæ meritum attendere, voluntatem iubentis etiam præuenire, quod causam habeat rationabilem iubens non ambigere. Itaque fili satage voluntatem propriam penitus abdicare. Cura vñ semper sub obedientia inueniaris. Nihil ex propria voluntate, sed quidd superioris arbitrio fuerit iustum, eligas, ita enim fiet, vt à peccato semper liber, in conscientia tranquillus, mundus, pacificus, & hilaris inueniaris. Ita exhibeas te magistro tuo, prælato & præfidenti, vt non timeant, sed audeant tibi dicere, quæ dicenda sunt: iubere quæ iubenda sunt: arguere, quæ arguenda sunt. Absit vt meritum & proficiendi occasionem tibi furripas, & eruditionis fructu te priues, ostēdes te impatientem, iracundum &c. vnde oporteat eruditorem tuum gere- re ea, ex quibus melior fieri debueras, ne efficiaris deterior. Vale.

Vt is qui monasticum institutum concepit animo, opere per feruentem orationem ad Deum & suam operam perficere possit.

Epistola XV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
Filio suo prædilecto Ioanni, Iesu Christi amicitiam exoptat.

Charissime fili, interea dum conuentus congregatus tractat, de tui receptione consultans, tu ad pedes Domini in abscondito loco te prosternas, orans Iesum per viscera misericordiæ suæ, vt quod per gratiæ suæ instinctum in te seminavit ad salutarem frugem perducatur. Hoc est, quemadmodum inspiravit tibi seruiendi sibi propositum, & vocavit ad hunc viuendi ordinem, animum tuum inclinando: ita tribuat suæ gratiæ, suæ vocationis tui desiderij & tuæ expecta- tionis

Q 2

Vt cum Deo
pañum inc
undum fit
mundum
relicturo.

tionis effectum. Roga eum, vt tecum dignetur inire pactum, & tu similiter non tuæ virtuti, sed gratiæ eius innitens, eligas ferire cum eo pactum, vt ipse sit Dominus Deus tuus, tu verò seruulus eius, detq; tibi omnia ad sui amorem, cultum atque reuerentiam necessaria atq; vtilia: dirigat, regat, possideatq; te in æternum: nec vnquam finat te aliud aliter aut agere, aut velle, quàm suæ beneplacitæ maiestati.

Phil 2.

Facias tunc propositum ex toto animo & corde Deum velle, diligere, & eius beneplacitum nunquam negligere, ad omnia hilariter obedire, & propriam voluntatem radicitus mortificare ad gloriam & beneplacitum eius, qui pro te humiliavit semetipsum factus obediens vique ad mortem. Vale fili dulcis.

In ingressu monastica Religionis quisnam scopus ob oculos constituendus: quomodo quoque mores mutare tyro canobita debet.

Epistola XVI.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIUS, CARTHVS.

F. Hupertio filio charissimo S.

Quo animo
monasticū
fit ample-
ctendum
institutum.
Cur vestes
mutent mo-
nasticen
subitici.
Vt mutari
debeant qui
mundo va-
lesfaciunt.

Fili mi dilectissime, ad Ordinem hunc venis, vt ad Deum toto corde conuertaris. Si aliud quæris, consultius extra Ordinem manes, quam intras. Neque enim fieri potest, vt ordinatè viuas in Ordine, si non benè ordifata intras intentione. Hic est ergo intentionis tuæ scopus, vt toto corde conuertaris ad Deum. Propterea mutas vestes in huius Ordinis ingressu, quo tu ipse semper admoneris vitam & animum mutare. Vide ergo, qui à Deo alienus fueris, vt mutatus, atq; iã ad Deum conuersus, alius nunc fias. Hactenus itaque gauisus fuisti in peccatis: posthac non debes sine gemitu recordari peccati. Hactenus carni mollia atque delicata qua fisti: modo aspera & amara debes ex desiderio amplecti. Hactenus pro Christo nihil, & omnia voluisti agere ac pati pro mundo: nunc mundum: & omnia quæ mundi sunt debes contemnere, & Christi amicitiam ex toto corde quærere. Hactenus propriam voluntatem, proprium sensum & desideria tua sensualia conatus es defendere, atque statuere: nunc omnem debes nauare operam, quomodo propriam in te voluntatem mortifices, quomodo priuato amore exuaris, & quò ab omni proprietate liber efficiaris, & sit Deus in te, & tibi omnia. Hactenus laudes, fauores, hominumq; amicitias desiderasti: nunc soli Deo appetas placere, & proximò caueas offendiculum præbere, aut scandalum. Hactenus pulchra, pretiosa quæq; & multa quæsiuisti habere: iam viliora atque abiectiora debes, quantum in te est eligere, & paucis qua ceteri fastidiunt contentus esse. Hactenus maluisti imperare, quam subesse: nunc debes te ipsum abnegare, & propter Deum omnibus te subicere. Hactenus voluisti abundare: nunc debes penuriã pati. Hactenus voluisti habere superflua: nunc debes pro Deo amare, vt etiam tibi desint necessaria. Hactenus nemo audebat tibi conuitium irrogare: modo debes velle ab omnibus argui, despici & conculcari. Hactenus si quispiam tibi non faucebat, volebas, vlcisci: posthac eū qui te persequitur debes æstimare amicū, & vt benefacto-

Proprietas
omnis repu-
dianda.

rem